

Noho ny fahotanao

Kristy dia nijaly indray mandeha noho ny ota, ny marina ho an'ny tsy marina mba hitarihana ny olona hankany amin'Andriamanitra (1Pe 3:18). Izy no avotra noho ny fahotan'izao tontolo izao (1 Jaona 2: 2), manapaka ny sakana misy amin'ny fifandrafiana izay misy eo amin'Andriamanitra sy ny olona. Raha vantany vao afaka tamin'ny fanamelohana an'i Adama, ny olombelona dia afaka mamorona asa tsara, satria ny olona iray dia atao raha tsy ao amin'Andriamanitra (Is 26:12; Jaona 3:21).

Noho ny fahotanao

Novakiako ny sombintsombin'ny Toriteny No. 350, nataon'i Dr. Charles Haddon Spurgeon, teo ambanin'ny lohateny hoe "Tifitifitra azo antoka tamin'ny fanamarinan-tena", ary tsy azoko natao ny naneho hevitra momba ny fanambarana iray tao amin'ilay toriteny.

Nahasarika ny saiko ny fehezan-teny farany amin'ilay toriteny izay milaza hoe: "Kristy dia voasazy noho ny fahotanao talohan'ny nanaovany azy" Charles Haddon Spurgeon, sombintsombiny tamin'ny toriteny laharana faha 350 "Tifitifitra azo antoka tamin'ny fanamarinan-tena", nalaina tao amin'ny tranonkala.

Raha dinihin'i Dr. Spurgeon ny lahatsoratra ao amin'ny Baiboly milaza fa i Jesosy dia 'zanak'ondry novonoina hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao', dia tokony hasongadiny fa maty i Kristy talohan'ny nampidirana ny ota teto amin'izao tontolo izao (Ap 13: 8; Rom 5:12). Na izany aza, rehefa nilaza izy fa voasazy i Jesosy talohan'ny nanotan'ny tsirairay ny fahotana nataon'ny Kristiana tsirairay avy, dia takatro fa tsy niresaka

momba ny andininy faha-8, toko faha-13 amin'ny Bokin'ny Apôk.

Nosazina noho ny fahotan'ny olombelona rehetra i Kristy, fa iza kosa no nanao ny fandikan-dalàna nahatonga ny olombelona rehetra ho eo ambanin'ny ota? Ankehitriny, amin'ny alalan'ny Soratra Masina no ahalalantsika fa ny ota dia avy amin'ny fandikan-dalàna (tsy fankatoavana) an'i Adama, fa tsy avy amin'ny hadisoana amin'ny fitondran-tena ataon'ny olona.

Ny sazy izay nitondra fandriampahalemana dia tsy vokatry ny hadisoana tamin'ny fitondran-tena natao tsirairay ', satria ny olona rehetra dia nateraka tamin'ny toe-piainana tafasaraka tamin'Andriamanitra (mpanota). Kristy no zanak'ondrin'Andriamanitra maty talohan'ny nananganana an'izao tontolo izao, izany hoe ny zanak'ondry dia natolotra talohan'ny nahatongavan'i Adama ho meloka.

Ny sazy nihatra tamin'i Kristy dia tsy noho ny fitondran-tenan'ny olona (fahotana vita), fa noho ny fahotan'i Adama. Tao amin'i Adama no nanaovana ny olona ho mpanota, satria fahotana no nahatonga ny fanamelohana sy ny fanamelohana ho an'ny olona rehetra (Rom. 5:18).

Raha ny ota (ny toetry ny olona tsy misy Andriamanitra) dia mipoitra avy amin'ny fitondran-tenan'ny olona, momba hampioerenana ny fahamarinana, dia tsy maintsy ho azo atao ny famonjena amin'ny alàlan'ny fitondran-tenan'ny olona. Takiana ny hanaovan'ny lehilahy zavatra tsara hanamaivanana ny fitondran-tenany ratsy, na izany aza, tsy 'hohamarinina' velively.

Fa ny hafatry ny filazantsara kosa dia mampiseho fa tamin'ny fahotan'ny olona iray (Adama) dia samy voaheloka ho faty avokoa, ary olona iray ihany (Kristy, ilay Adama farany) no nanomezana ny fahasoavan'Andriamanitra ho an'ny maro (Rom. 5:15). Rehefa maty noho ny fahotantsika i Jesosy, dia nisy mpisolo toerana: rehefa tsy nankatò i Adama dia nankatò hatramin'ny farany ilay fitsapana farany.

Ny fehezan-teny farany amin'ny sombin-kafatra avy amin'ny toritenin'i Dr. Spurgeon dia mampiseho fa tsy noheverina izany:

- Ny mpanota rehetra dia mpanota satria ny ray voalohany amin'ny zanak'olombelona (Adama) dia nanota (Is 43:27);
- Ny olona rehetra dia noforonina tamin'ny fahotana ary torontoronina ao amin'ny fahotana (Sl 51: 5);
- Ny olona rehetra dia nihataka tamin'Andriamanitra hatrizay nahaterahany (Sl 58: 3);
- Ny olona rehetra dia diso avokoa hatramin'ny nahaterahany (Sl 58: 3), satria niditra tamin'ny vavahady malalaka izy ireo ka afaka mankamin'ny lalan-kely mankany amin'ny fahaverezana (Mt 7: 13-14);
- Satria namidy ho andevon'ny ota izy ireo, dia tsy nisy nandika ny lalàna na tamin'i Adama (Rom. 5:14);
- Ny tsara indrindra amin'ny olona dia azo ampitahaina amin'ny tsilo, ary ny mahitsy ratsy noho ny fefy tsilo (Mk 7: 4);
- Ny olona rehetra dia nanota ka tsy mahatratra ny voninahitr'Andriamanitra noho ny fanamelohana napetraka tao amin'i Adama;
- Fa tsy misy olo-marina, tsy misy mihitsy, eo amin'ny taranak'i Adama (Rom. 3:10), sns.

Inona no tsara na ratsy ataon'ny zaza ao an-kibon-dreniny mba hitoe-jaza? Inona no fahotana ataon'ny zaza amin'ny fandehanana 'diso' hatramin'ny nahaterahany? Oviana ary taiza no nivily lalana ny olona rehetra ary nanjary maloto izy ireo? (Rom. 3:12) Moa ve ny fahaverezan'ny zanak'olombelona noho ny fahotan'i Adama?

Ao amin'i Adama dia natao maloto ny olona rehetra (Sl 53: 3), satria i Adama no varavarana malalaka hidiran'ny olona rehetra rehefa teraka. Ny fahaterahana araka ny nofo, ny ra ary ny sitrapon'ny olona no varavarana malalaka hidiran'ny olona rehetra, hiviliana ary ho maloto miaraka (Jao 1: 13).

Inona no zava-nitranga nahatonga ny lehilahy rehetra 'hiaraka' ho maloto? Ny fandikan-dalàna nataon'i Adama ihany no manazava ny zava-misy fa ny olona rehetra, amin'ny tranga iray ihany, dia maloto (miaraka), satria tsy afaka ny hanao asa mitovy ny lehilahy rehetra tsy tambo isaina.

Diniho izao: Maty ve i Kristy satria namono an'i Abela i Kaina, sa maty noho ny fahotan'i Adama? Iza amin'ireo hetsika ireo no nanimba ny toetoetran'ny zanak'olombelona rehetra? Ny nataon'i Kaina sa ny fahotan'i Adama?

Mariho fa ny fanamelohana an'i Kaina dia tsy avy amin'ny asa ratsy nataony, fa avy amin'ny fanamelohana an'i Adama. Nasehon'i Jesosy fa tsy tonga hanameloka an'izao tontolo izao Izy fa hamonjy azy, satria tsy hitondra vokany ratsy ny mitsara izay efa voaheloka (Jao. 3:18).

Nofaizina i Kristy noho ny fahotan'ny zanak'olombelona, □□na izany aza, ny ota dia tsy manondro izay ataon'ny olombelona, □fa kosa milaza ny fandikan-dalàna izay nitondra fitsarana sy fanamelohana ny olona rehetra, tsy nisy fanavahana.

Ny ataon'ny olona eo ambanin'ny ziogan'ny ota dia antsoina koa hoe ota, satria izay rehetra manota dia manota satria andevon'ny ota. Ny sakana amin'ny fisarahana amin'Andriamanitra sy ny olona dia avy tamin'ny fahotan'i Adama, ary noho ny fahatafintohinana tao Edena, dia tsy misy na dia iray aza amin'ny zanak'olombelona manao soa. Fa maninona no tsy misy olona manao ny tsara? Satria samy nania avokoa izy rehetra ary samy naloto. Noho izany, noho ny fandikan-dalàna nataon'i Adama, dia maloto izay rehetra ataon'ny olona tsy misy an'i Kristy.

Iza amin'ny maloto no hanaisotra izay madio? Tsy misy olona! (Joba 14: 4) Raha lazaina amin'ny teny hafa dia tsy misy olona manao ny tsara satria andevon'ny ota ny tsirairay.

Ary ny andevon'ny ota dia manota; satria izay rehetra ataony dia azon'ny tompony tsara. Ny asan'ny mpanompo ny ota dia

mpanota satria andevon'ny ota. Izany no antony nanafahan'Andriamanitra ireo izay mino ho mpanompon'ny fahamarinana (Rom. 6:18).

Ny zanak'Andriamanitra kosa dia tsy afaka manota satria naterak'Andriamanitra ary mitoetra ao aminy ny voan'Andriamanitra (1 Jaona 3: 6 sy 1 Jaona 3: 9). Izay rehetra manota dia avy amin'ny devoly, fa izay mino an'i Kristy kosa dia an'Andriamanitra (1Ko 1:30; 1Jn 3:24; 1Jn 4:13), satria tempolin'ny Fanahy sy fonenan'ny Fanahy izy ireo (1Jn 3: 8).

I Kristy dia naseho mba handrava ny asan'ny devoly (1 Jaona 3: 5 sy 1 Jaona 3: 8), ary izay naterak'Andriamanitra dia mitoetra ao Aminy (1 Jao.3: 24) ary tsy misy ota ao amin'Andriamanitra (1 Jaona 3: 5). Ary raha tsy misy ota ao amin'Andriamanitra, dia izay rehetra ao amin'Andriamanitra no tsy manota, satria naterak'Andriamanitra ary ny zanak'Andriamanitra dia mitoetra ao anatin'ny.

Tsy mahazaka voankazo roa ny hazo. Noho izany, ireo izay nateraky ny voan'Andriamanitra dia tsy afaka mamoa ho an'Andriamanitra sy ny devoly, tahaka ny tsy ahafahan'ny mpanompo manompo tompo roa (Lio. 16:13) Ny zava-maniry rehetra nambolen'ny Ray dia mamoa be, fa Andriamanitra kosa no mamoa (Isaia 61: 3; Jaona 15: 5).

Aorian'ny fahafatesan'ny ota, ilay mpanompo taloha, dia mbola avelan'ilay lehilahy natsangana ho velona hanolotra ny tenany amin'Andriamanitra ho velona avy amin'ny maty, ary ny momba ny vatany ho fitaovan'ny fahamarinana (Rom. 6:13). Ny fari-piainan'ny maty dia azo avy amin'ny finoana an'i Kristy, amin'ny alàlan'ny fanavaozana indray (fahateraham-baovao). Amin'ny alàlan'ny fahateraham-baovao, dia lasa velona avy amin'ny maty ny olona, □□ary mbola mitoetra an-tsitrapo amin'Andriamanitra ny rantsam-batany ho fitaovan'ny fahamarinana.

Tsy manjaka intsony ny ota, satria tsy manjaka intsony amin'izay mino (Rom. 6:14). Ny kristiana dia tsy maintsy manolotra ny mpikambana ao aminy mba hanao ny rariny, izany hoe hanompo Ilay nanamasina azy ireo, satria i Kristy no manamarina sy manamasinana ny Kristiana (Rom. 6:19; 1Ko 1:30).

Kristy dia nijaly indray mandeha noho ny ota, ny marina ho an'ny tsy marina mba hitarihana ny olona hankany amin'Andriamanitra (1Pe 3:18). Izy no avotra noho ny fahotan'izao tontolo izao (1 Jaona 2: 2), manapaka ny sakana misy amin'ny fifandrafiana izay misy eo amin'Andriamanitra sy ny olona. Raha vantany vao afaka tamin'ny fanamelohana an'i Adama, ny olombelona dia afaka mamorona asa tsara, satria ny olona iray dia atao raha tsy ao amin'Andriamanitra (Is 26:12; Jaona 3:21).

Ny olona tsy misy Andriamanitra kosa dia misy tsy manana fanantenana eto amin'izao tontolo izao satria mitovy amin'ny maloto izy ireo ary maloto izay rehetra vokariny. Tsy misy fomba ahafahan'ny olombelona tsy manao Andriamanitra tsara, satria ny natiora ratsy dia mamokatra ratsy ihany "Fa isika rehetra kosa dia tahaka ny maloto, ary ny fahamarinantsika rehetra dia toy ny lamba maloto; Ary malazo tahaka ny ravina izahay rehetra, ary ny helokay tahaka ny rivotra dia manaisotra anay." (Is 64: 6).

Ny mpaminany Isaia tamin'ny famaritana ny toetran'ny olony dia nampitaha azy ireo tamin'ny:

- Ireo maloto – Oviana no nanjary naloto ny firenen'ny Isiraely? Rehefa nivily lalana ny rehetra ary niaranaloto, dia i Adama, ilay Rain'ny olombelona voalohany (Sl 14: 3; Is 43:27);
- Rariny toy ny lamba maloto – Ny asan'ny fahamarinana amin'ny maloto dia azo ampitahaina amin'ny lamba maloto, izay tsy mety amin'ny fitafiana. Na dia mpivavaka aza izy ireo, ny asan'ny vahoaka Isiraely dia asan'ny heloka, asan'ny herisetra (Is 59: 6);

- Malazo toy ny ravina – Tsy nisy fanantenana ho an’ny firenen’ny Isiraely, satria maty ilay ravina (Is 59:10);
- Ny faharatsiana dia toy ny rivotra – Tsy nisy na inona na inona nataon’ny Isiraely nahafaka azy ireo tamin’ity toe-javatra mahatsiravina ity, satria ny faharatsiana dia mitovy amin’ny rivotra mamitsaka ny ravina, izany hoe tsy afaka manafaoana ny tompon’ny ota ny olona.

Kristy, tamin’ny fotoana nety, dia maty ho an’ny ratsy fanahy. Ny Zanak’ondrin’Andrimanitra dia efa novonoina ho mpanota hatramin’ny nananganana an’izao tontolo izao.

“Satria Kristy, raha mbola nalemy isika, dia maty tamin’ny fotoan’andro ho an’ny ratsy fanahy” (Rom. 5: 6);

“Fa Andriamanitra manaporofa ny fitiavany antsika, fa Kristy maty hamonjy antsika, raha mbola mpanota koa isika” (Rom. 5: 8).

Ankehitriny, Kristy maty ho an’ny andevon’ny ota, fa tsy ho an’ny ‘ota’ ampiasain’ny andevon’ny ota, araka ny takatr’i Dr. Spurgeon.

Kristy dia maty hamonjy ny mpanota, koa izay mino dia miaramaty aminy. Kristy maty ho an’ny olona rehetra mba tsy ho velona ho an’ny tenany intsony izay novelomina, fa ho velona ho an’izay maty sy nitsangana tamin’ny maty (2Ko 5:14).

Ireo izay niara-nitsangana tamin’i Kristy dia voaro, satria:

- Ao amin’i Kristy izy ireo;
- Zavaboary vaovao izy ireo;
- Tsy hita ny zavatra taloha;
- Nanjary vaovao ny zava-drehetra (2Ko 5:17).

Andriamanitra dia nampihavanina taminy izay mino amin’ny alalàn’i Kristy sy nanome ny velona ny maty ny asa fampihavanana (2Ko 15:18).

Ny velona eo amin’ny maty dia avela amin’ny fananarana: aza

mandray foana ny fahasovan'Andriamanitra (2 Kor. 6: 1). Nihaino anao Andriamanitra tamin'ny fotoana azo ekena, noho izany, amin'ny maha-fitaovana amin'ny fahamarinana ny Kristiana dia asaina:

- Aza manome scande mihitsy – Fa maninona ny kristiana no tsy tokony hanao scandy? Ho voavonjy? Tsia! Fahazoan-dàlana ny minisiteran'ny fampihavanana;
- Azo amporisihina amin'ny zavatra rehetra – amin'ny faharetana be, amin'ny fahoriana, amin'ny filàna, amin'ny alahelo, karavasy, korontana, korontana, asa, vigila, fifadian-kanina, fahadiovana, siansa, faharetana fijaliana, fahamoram-panahy, Fanahy Masina, fitiavana tsy mihatsaravelatsihy, sns. (2Ko 6: 3-6).

Kristy dia novonoina hatramin'ny nanorenana izao tontolo izao, na dia talohan'ny nahatongavan'ny olombelona rehetra ho andevon'ny tsy fahamarinana aza noho ny tsy fankatoavan'olon-tokana nanota: Adama.